

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 24 kwietnia 2019 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym
oraz niektórych innych ustaw**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, przekazanym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu RP z 18 kwietnia 2019 r. (znak: GMS-WP-173-94/19) opiniuje go pozytywnie, zgłaszając następujące uwagi.

- 1) Rozwiązanie proponowane w projektowanym art. 13 § 6 ustawy o Sądzie Najwyższym, dotyczące trybu powołania Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego może być niezgodne z art. 183 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zasadnym wydaje się przyjęcie regulacji, w której – jeżeli nie doszło do wyboru pięciu kandydatów na to stanowisko zgodnie z art. 12 ustawy – Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego przedstawiałoby Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wszystkie kandydatury na Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego zgłoszone na posiedzeniu, na którym miał być dokonany ich wybór. Przyjęcie tej propozycji rodziłoby konieczność adekwatnej zmiany art. 12 ustawy nowelizowanej.
- 2) Wątpliwości Rady budzi proponowane określenie liczby kandydatów na Prezesa Sądu Najwyższego w projektowanym art. 15 ustawy nowelizowanej (od 3 do 5 kandydatów), odmiennie niż w przypadku wyboru kandydatów na Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego (5 kandydatów). Zróżnicowanie to wydaje się być nieuzasadnione.
- 3) Jako słuszne i trafne należy ocenić rozwiązanie projektu dotyczące proponowanej zmiany w art. 27 ustawy o Sądzie Najwyższym. Obecne brzmienie ustawy o Sądzie Najwyższym z jednej strony powierza Wydziałowi II Izby Dyscyplinarnej rozpoznawanie spraw dotyczących odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, przy jednoczesnym pominięciu tej kategorii spraw w przepisie określającym właściwość Izby Dyscyplinarnej. Aktualna regulacja budzi wątpliwości interpretacyjne i proponowana zmiana wydaje się celowa oraz niezbędna, jako że precyzyjnie ustala właściwość jednej jednostki organizacyjnej Sądu Najwyższego do rozpoznawania wszystkich odwołań od uchwał Rady.

- 4) W ocenie Rady, opiniowany projekt w pełni realizuje wskazania wynikające z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2019 r., sygn. akt K 12/18. Prace nad zmianą art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.) powinny jednak zostać poprzedzone ustaleniem, czy brak odwołań od uchwał Rady zawierających wnioski o powołanie sędziów Sądu Najwyższego są jedynie wyjątkiem od zasady, czy też powinny stanowić nową zasadę. W przypadku wyboru drugiego z tych wariantów, z uwagi na konstytucyjną zasadę równości w dostępie do służby publicznej, należy rozważyć rozszerzenie wyłączenia zaproponowanego w art. 6 pkt 2 lit. „a” projektu o wszystkie sprawy indywidualne dotyczące dotyczących powołania na stanowiska sędziów i asesorów sądowych.
- 5) Treść proponowanego art. 8 projektu może budzić wątpliwości interpretacyjne. Wydaje się, że należy jednoznacznie określić, iż postępowania w sprawach odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa w sprawach indywidualnych dotyczących powołań do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, zostają umorzone z mocy prawa z dniem wejścia w życie tej ustawy.